

Zajęcia on-line dla przedszkolaków

POZNAJEMY EMOCJE Z FELUSIEM I GUCIEM

na podstawie książki Katarzyny Kozłowskiej z ilustracjami Marianny Schoett
„Feluś i Gucio poznają emocje”.

Zapraszamy bibliotekarzy, nauczycieli i animatorów do prowadzenia zajęć on-line z wykorzystaniem fragmentu książki dostępnego na naszej stronie. Możecie je przeprowadzić na podstawie opracowanego scenariusza dostosowanego do zajęć zdalnych.

Oczywiście scenariusz możecie wykorzystać również podczas zajęć stacjonarnych w przedszkolu (przy małej modyfikacji). Scenariusze nadają się też do pracy indywidualnej rodzica z dzieckiem.

Fragment książki dostępny jest tu (do pobrania w formacie PDF:

<https://nk.com.pl/felus-i-gucio-poznaja-emocje/2829/ksiazka.html>

Zamieszczone na stronie Wydawnictwa „Nasza Księgarnia” fragmenty to znakomity materiał do rozpoczęcia z dziećmi rozmowy o tym, jakich doświadczają emocji w różnych codziennych sytuacjach. Z książeczką pomożemy im je rozpoznawać, nazywać i akceptować.

Potrzebne materiały do przygotowania przez wychowawcę grupy:

kolorowanka dla każdego przedszkolaka, kredki; gdy realizujemy zajęcia z wykorzystaniem całej książeczki, również: komplet papierowych kółek (zielone i czerwone) dla każdego przedszkolaka.

Jak poprowadzić spotkanie on-line:

1. Powitanie dzieci i przedstawienie bohaterów: Felusia przedszkolaka i jego ukochanego misia Gucia. Dodatkowo można zapytać, czy ktoś już zna tych bohaterów.

Wprowadzenie o emocjach: podczas rozmowy należy koniecznie zaznaczyć, że nie ma złych emocji, ale są takie, które okazują się dla nas trudne. Wszystkie są ważne i potrzebne. Każde dziecko uczy się od przedszkola, jak nie wstydzić się ich wyrażać, rozmawiać o nich i radzić sobie z tymi trudniejszymi, trochę tak jak dorośli uczą się jeździć samochodem.

2. Zabawa „wszyscy, którzy...” (koordynacja wychowawcy grupy): znana zabawa polegająca na tym, że dzieci wykonują określone ruchy, jeśli lubią to, o czym mówi prowadzący, np.: wszyscy, którzy lubią zupę pomidorową, skaczą; wszyscy, którzy lubią rysować, klaszczą. Również dzieci mogą wymyślać swoje propozycje.
3. Przed prezentacją książki prowadzący pyta dzieci, jakie znają emocje (pozwala to się zorientować, na ile dzieci już potrafią je poprawnie nazywać, a na ile potrzebne będą podpowiedzi prowadzącego przy odgadywaniu emocji z rysunków w książce).
4. Prezentując i omawiając kolejne strony, warto wykorzystać dostępne opcje pliku PDF (np. zaznaczanie kolorem aktualnie oglądanego rysunku). Pokazujemy dzieciom (poprzez udostępnienie ekranu) wybrane strony z emocjami i omawiamy w następujący sposób:

RADOŚĆ

- dzieci same opisują, co widzą na ilustracji (jak myślicie: co robią przedszkolaki z przedszkola Felusia?), a następnie próbują nazwać emocję,
- prowadzący mówi: „posłuchajcie teraz, co Feluś mówi o tej emocji” i czyta tekst z książki, a następnie pyta dzieci, w jakich sytuacjach one odczuwają radość (rozmowa ze wsparciem wychowawcy grupy, może nawiązywać do prywatnych wydarzeń z życia dzieci lub tych przedszkolnych),
- prowadzący pyta, jak wyrażamy emocje, po czym poznajemy, jaką ktoś czuje emocję, co zmienia się w naszej twarzy (brwi, oczy, usta), następnie wszystkie dzieci pokazują na swojej twarzy radość; prowadzący pyta, czy to trudna, czy przyjemna emocja (jeśli jest dla kogoś trudna, zastanawiamy się, jak sobie z nią poradzić),
- prowadzący zwraca uwagę na Gucia, odczytuje pytanie, dzieci odpowiadają (mogą również same powiedzieć, jaki dla nich smak ma radość).

Podczas rozmów z dziećmi nie należy udostępniać ekranu.

Kolejne emocje: **ZNIECIERPLIWIE** oraz **NUDĘ** omawiamy zgodnie z powyższym schematem, dostosowując rozmowę do prezentowanej emocji.

5. Pytamy dzieci, jakie jeszcze znają emocje – rozmowa moderowana z wykorzystaniem elementów powyższego schematu (kiedy odczuwamy tę emocję, jak ją pokażemy, jak sobie z nią radzimy).
6. Na zakończenie przypominamy dzieciom, że nie można się wstydzić swoich emocji – trzeba o nich rozmawiać – tak jak Feluś. Przed rozdaniem kolorowanek omawiamy wspólnie rysunek do pokolorowania, zastanawiamy się, o czym Feluś może opowiadać tacie: dzieci zgłaszają swoje propozycje. Następnie kolorują rysunek według własnego pomysłu.

Zajęcia z wykorzystaniem całej książki, czyli kilka spotkań z emocjami

Prowadzący sam wybiera emocje, które chce omówić kolejno z dziećmi, zgodnie z powyższym schematem. Jeśli ma do dyspozycji całą książkę, może stworzyć na jej podstawie cykl kilku spotkań i na każdym z nich omówić po kilka emocji. Ważne, by przy każdej emocji porozmawiać z dziećmi o tym, co się z nią wiąże, np. przy złości: kiedy jest nam potrzebna, jak sobie z nią radzić, o czym musimy pamiętać, gdy się złościmy (nie robimy innym i sobie krzywdy, nie niszczymy przedmiotów); przy odwadze: musimy dawać sobie kolejną szansę, nawet jeśli coś nam nie wychodzi.

Jeśli dzieci poznają i potrafią nazywać emocje z książeczki, warto zaproponować im podczas kolejnych spotkań zabawy, które można przeprowadzić ze wsparciem wychowawcy grupy:

- kalambury z emocjami (pokazywanie i odgadywanie min),
- dzieci wymyślają dowolnych kilka słów (zupełnie przypadkowych), prowadzący je zapisuje, a następnie dzieci wypowiadają je, wykorzystując i pokazując emocję wskazaną przez prowadzącego, np.: mówią „stół” z radością, „lampa” ze znudzeniem, „zegar” ze strachem,
- przypomnienie dzieciom, jak dzielimy emocje (na przyjemne i trudne), oraz że przy tych trudniejszych potrzebujemy „prawa jazdy”, to znaczy uczymy się radzić sobie z nimi. Dzieci otrzymują od wychowawcy dwa kolorowe kółka (czerwone i zielone). Wymieniamy poszczególne emocje, a dzieci na trzy cztery podnoszą zielone kółko, jeśli dla niego ta emocja jest przyjemna, czerwone – jeśli trudna. Przed wykonaniem ćwiczenia zaznaczamy, że każdy z nas inaczej przeżywa swoje emocje i ta sama emocja może być dla jednego dziecka przyjemna, a dla innego trudna. Warto, by wychowawca uważnie obserwował, co dzieci pokazują, gdyż podczas tego ćwiczenia dzieci często „odkrywają” swoje trudności, które potem trzeba z nimi indywidualnie przepracować.

Propozycje prac plastycznych, jeśli emocją kończącą zajęcia będzie:

- szczęście – na koniec zajęć dzieci mogą najpierw opowiedzieć o sytuacji, kiedy mają dobry humor (co wtedy robią), a potem ją narysować,
- przyjaźń – mogą narysować siebie ze swoim przyjacielem (przedszkolnym, zwierzątkiem domowym, pluszakiem),
- złość – sprawdzony sposób na złość,
- nuda – sposoby na nudę,
- ciekawość – co ciekawego chciałyby poznać/zobaczyć/zrobić w najbliższym czasie,
- odwaga – sytuację, kiedy były odważne (co zrobiły),
- duma – sytuację, kiedy były z siebie dumne,
- wdzięczność – za co były ostatnio wdzięczne.

Jako pretekst do rozmowy z dziećmi o emocjach polecamy także „Grę na emocjach”
wydaną przez nasze wydawnictwo.

FELUŚ i GUCIO

